

nulu — nu lasa autonomia tieriloru din juru, Transilvaniei si Croatiei, ci le aneséza, apoi pentru uniformitate, ca se fie dualismulu si mai bine espresu, se cer. cămu si noi a face asié ceva.

Luamu aci numai cunoscintia despre acésta extremitate dualistica, dar n'avemu se portămu frica că se va realisé candva, căci ablegatii din Bucovina, Bohemia, Moravia, Stiria, Iliria, Tirolu si Dalmatia vor sentí purure mai multu devotamentu pentru pastrarea individualitatii patriei lor, de catu se se invoiesca ca senatulu imperiale se absórba individualitatile tieriloru. Pre noi ne intereséza cestiunea, fiindu si o tíera romana, Bucovin'a, reprezentata in senatulu imperiale.

Nesmintítu că alegerile directe pentru senatu ar vení bine la socotéla elementului nemtiescu, căci intre altele s'ar delaturá opusetiunea slaviloru in dietele Bohemiei si Moraviei, cari amenintia neincetatu că nu vreu se scie de senatu imperiale in form'a de acum. Cu tóte acestea, cei ce vreu alegeri directe, vor cautá se-si puna poft'a in cuiu, căci nu numai slavii se vor opune, ci toti ablegatii numiteloru tieri, chiar si nemtii din Tirolu cari unii pronunciasera estimpu in diet'a loru că „dreptulu tieriei e nainte dreptulu imperatíei.“

Astadi candu d'aristic'a nemtiésca si-bate jocu de remasiti'a centralista, s'o mai intrebămu ce titulu are se pórté dualismulu. Daca se va dice că e titulu dreptulu istoricu, vom spune că provinciele ce compunu Austri'a nu s'au castigatu de dóna ori numai, ci de mai multe ori, un'a cate un'a, fie-care cu constitutiune propria. Veri unu titlu de dreptu modernu nu s'a disu inea, si nu scimú care ar poté fi.

Despre autonomi'a Transilvaniei.

Candu aparura cele dóua rescripte regesei pentru anesarea Transilvaniei la Ungaria, neci o fíia nemtiésca nu-si luá ustanel'a a le comentá; pentru că vedi bine autonomi'a nu convine dualismulu si nemtii acestuia se inchina. Federalistii inse avura mai multa consideratiune pentru noi. Diariulu de Praga „Der Patriot“ („Politik“ si „Correspondenz“ nu mai esistu) fece numiteloru acte acestu comentariu:

„Am impartasitu rescriptele imperatesci cari strapunu cestiunea autonomiei Ardealului in altu stadiu. Diet'a Ardealului, pe care o prorogase ministeriulu lui Belcredi, s'a disolvatu de totu si decisiunile ei se scósera din validitate. Uniunea, respective anesarea Ardealului ce la 1848 o decisera magiarii dara in urmarea opunerii de atunci a romaniloru nu se

esecutá, este acum, celu putienu pe artia, fapta complinita. Pe ministeriulu ung. Andrassy l'a inimatu sfatulu ministrului presiedinte austriacu ce este: „nu spre inderetru, ci nainte.“

Ardealu nu mai esista, ci esista numai atatea si-atatea comitate dincolo de Királyhagó. Statistic'a ungara se inavuti cu 1000 de mile patrute de pamentu si cu 2 millióne de suflete, pana candu statistici neunguresci acestu acrescamentu de poporatiune lu voru descompune in elementele de limbe, dovedindu că intre cele 2 mil. de anesati se afla unu milionu si 300.000 romani cari n'avcau nici picu de doru de uniune cu Ungari'a.

Ar fi do prisosu a cercetá cum s'a intemplatu că acésta intaritura poterica a monarciei Austriace din orientulu imperiului se oese Ungariei si inea contra vointii majoritatii poporatiunei. Căci istori'a durarósa a aniloru 18 din urma, cu diferitele sisteme si patente contradicátorie, este inca in memoria recenta fie-caruia, in catu nu este trebuintia a enumerá diferitele acte si faso de la prim'a proclamatiune facuta la 1848 catra romani si pana la cea mai nóua suspindero a autonomiei Traniei. Fatia cu logic'a domnitória care principiulu filosoficu „totu ce este, e bunu“ lu traduce in politica si se inchina cu reverintia faptelor complinite, o asemenea enumerare ar fi de desfatare celu multu pentru cei ce iubescu cu pasiune stilulu oficialu cari patentele de sub Bach, Schmerling, Belcredi, Andrassy etc. le consérva ca curiositati pretióse. Altu scopu intr'adeveru că nu ar avé, de óre ce si fara darulu de profeti'a se scie, că si fapte complinite nu potú tiené la peptu cu eveniminte mai noii. Pentru unu momentu, pe mai lungu séu mai scurtu, Ardealulu este anesatu Ungariei si cele lalte vor séu nu vor urmá, precum calculéza nesocotint'a politica séu speculéza bucuri'a de scadere care ar in cordá arculu cu atatu mai tare ca se plesnéca mai cu graba.

Dara fiindu că noi nu voimu se ne tienemu neci de acésta neci de acea direptiune, ci ne tienemu de dreptulu scrisu si viiu alu tieriloru si popóraloru, cugetandu că numai respectarea acestui dreptu este in stare a redá Austriei lucjulu si poterica vechia, — nu potemu se nu desaprobámu suspinderoa autonomiei Ardealului. Transilvania in totu casulu este tíera de coróna a Ungariei si acésta relatiune se nu se sgnuic sub nici o impregiurare. Dara de candu marele principatu se tiene de Ungaria s'a consideratu totu deun'a, pana la 1848, ca tíera de coróna autonóma, nepondinta a Ungariei si avea diet'a ei propria care — firesce că erá ca si tóte dietele de mai nainte autonóme — erá numai o representatiune a staturiloru privilegiate magiare, romanendu mass'a poporatiunei nerepresentata. Inse la 1848 in locu de a estinde representatiunea supra poporatiunii si de a incedintia libertatile tieriei ei incesi, se anesá Ardealulu Ungariei, spre folosulu sustinerii egeonomiei magiare, cu tóte că majoritatea tieriei, natiunea romana, se opuse acestei uniuni cu arm'a invingátoria in mana. Romanii se pusera pe basea istorica a tieriei si aperara constitutiunea intarita prin tratatele din 1692, 1722, 1844, 1791, 1792 si 1837, si prin juramentu, precum si autonomi'a tieriei, si acésta basa istori-

ca o apera romanii si acum fatia cu unguirii (magiarii).

Dara nu numai istori'a, ci chiar si sentiulu de dreptate si intieptiunea politica ar fi trebuitu se infranga politic'a unguresca ca se nu gradueze nemultiamirea romaniloru. Óre-cari afaceri, ca comune tieriloru de sub corón'a Ungariei, s'ar fi potutu si-asiá retiené pentru diet'a Ungariei, inse firesce numai pe calea convoiroi cu diet'a Ardealului, fara ca se fie fostu do lipsa a se delaturá institutiunile dietei Ardealului, si pentru că nu s'a facutu asiá, s'engura va urmá resbunarea, curundu séu mai tardiu, a supra politicei unguresci. Neconsiderandu posibilele influintie ce s'ar face din veoin'a Romania libera, neconsiderandu foculu eventualu din Orientu, care se póte ca se atraga pe Ungaria in consuferintie, chiar in relatiuni normale n'ar fi de despeptatu: daca romanii din Ardealu primescu uniunea de buna voia, séu — de sila.

Si cumca romanii vor cedo numai catu silintii, despre acea nu se insiéla nici cei mai infocati magiari, desi de alta parte traiescu in ilusiune, că ci sunt capaci pentru ca se abata periculele pentru cari din caus'a loru s'au conjuratu. In siedinti'a de la 25 I. c. a casei reprezentantiloru din Pesta, — deci in dí'a in care s'au publicatu rescriptele despre anesarea Ardealului — deputatulu romanescu, cu numele Romanu, tienú magiariiloru o cuventare ce espresse chiar nemultiamirea romaniloru cu uniunea directa cu Ungaria si spuse catu de nepoporalu este acea in Ardealu. Deci noi suntemu de parere că politic'a magiara a comisú mare gresiéla politica prin decretarea uniunii, acésta sminta ar trebui coréca catu mai cu graba.“

Logosiu 18/30 iuniu.

© Nu ni-amú facutu neci candu ilusiune despre fetulu séu elaboratulu, ce va se ésa din capatiene comisiei dietei magiare asiediate pentru compunerea unui proiectu de lege despre: „egal'a indreptatire a natiunalitatiloru.“ Inse cu tóte marturisimú sinceru, că acestu *parturiant montes prodit ridiculus mus* forma de proiectu, care avuramu norocire a-lu cití negru pre albu in foile pestane eri sosite, ne-a suprinsu preste sperantia. Cum? Asiá că ni s'a nemicitu si acea putentica ilusiune, carea, asemenea unui omu care voindu a scapá de mórtea mai ca segura, se apuca si de unu firu de paiu, o amú nutritu pana acumu in peptulu nostru.

Candu citiramu in introducerea amintitulu proiectu, cumca comisiei séu subcomisiunea respectiva in deslegarea intrebarei acestei momentóse a tienutu inantea ochiloru de principiu: „egal'a indreptatire a natiunalitatiloru tieriei, si s'a nisuitu intr'acolo, ca se pregátéca unu astfelu de proiectu de lege, dupa a caruia acceptare prin legolatiune, tóte acele popóre se-si póta aduce la valóre pretensiunile loru natiunali, pana la acele margini, cari le iérta unitatea politica a tieriei, prin urmare inregitarea ei tienuta la si uniformitatea legelatiunei si guvernarei de statu;“ — candu dicemú, le citiramu aceste frase multu apromitiátorie cugetaramu intru noi: — no, acum va se urmedie ceva baremu in catva ca lumea.

El ne insielaramu voinicesce! — Preste totu se póte caracterisá acestu proiectu cam astfelu: in cele esentiali e egareitu, in cele accidentarie liberale; cade din unu estremu in altulu, si fiindu că extremitatile se coatingu, asiá rezultatulu e = 0. Séu mai apriatu vorbindu, nóa ni se pare, — ni-ar placé forte se fimú desamagiti, ce'a ce numai aplicarea lui practica va fi in stare a adeveri, — că totu proiectulu e calculatu ca intr'adinsu astfelu, ca nepracticabilitatea lui, prin urmare si nerealisabilitatea principiului fundamentale se devina chiara ca lumin'a sórelui.

Firesce aici vorbimú despre acestu proiectu asiá precum ni se presenta, adeca numai in catu dispunerile lui partiali s'ar poté séu nu s'ar poté efeptu. Prescindemu noi aici de la proiectulu elucratu in asta privintia prin ablegatii natiunalitatiloru; prescindemu si de la acea intrebare, ce ar fi dorintiele natiunalitatiloru in plinulu intielesu alu cuventului, si in catu corespunde acestu proiectu acestoru dorintie? Daca ne am pune singuru singurelu pro acésta basa ultima, atunci n'amú mai scrié nemica, ci amú dechiará pre scurtu, că proiectulu de sub cestiune e simpleminte de a se respinge en bloc.

Inse cu dorere sentimú, si prevedemu că legelatiunea de abiá va trece preste marginile acestui proiectu, se deé D'dieu ca se nu-lu mai si fórfece. Deci trebuie se ne ocupámu cu elu in catva, si pentru ace'a numai si numai din acestu punctu de vedere este de a se luá acésta ilustratiune fugitiva a nóstra. —

S'a spus prin foile nóstre mai de multe ori, — aidi! se spunemu si noi de nou, că natiunalitatile nemagiare din Regatulu Ungariei, candu e vórba despre „egala indreptatire“ a loru, n'au intielesu neci candu, nu intielegu neci acum, si nu vor intielege neci in vinitoriu, numai libertatile individuali politice. Ast'a e unu lucru préfrescu, si ni-ar placé se vedemu unu statu civilisatu astfelu croitu, in care unele popóre, pentru că vorbescu limbe diferite, se se eschida ca nescé eloti de la esercearea drepturiloru individuali politice, de cari se bucura totu in acelu statu unu altu poporu, care vorbesce alta limba. Ast'a ar fi unu lucru absurdu, ma de totulu periculosu pentru unu statu, chiaru pentru că ar portá in sine simburile decaderii proprie. Prin urmare daca legelatorii din 48. au evitatu acésta stanca periculosa a unei anomalie grosolane, n'au ce se provocé la óre care meritú, ori marinitate, fiindu ace'a numai o consecintia a unei necesitati neincungiurabili. — Inse natiunalitatile pretindu si dorescu sub cuventu de „egal'a indreptatire“ respectarea drepturiloru lor natiunali ca atari, si aceste drepturi, se vorbimú in concretu, se reducu, unde si precatu ceru impregiurabile, la radicarea limbiloru la o demnitate oficiósa, si la aplicarea individiloru loru apti la dirigatorii de statu.

Acum óre in catu corespunde proiectulu cestiunatu, care pórtá falosulu titulu: „Despre egal'a indreptatire a natiunalitatiloru“, acestei recerintie preste totu? La ast'a credemú că fara intaritarea creeriloru potemu se respundemú: neci-de-catu. — Inse se' intrebămu, in catu corespunde relativu, adeca statorindu principiulu că in fiecare statu trebuie se esiste o

Acésta violintia . . . O, iata, iata furulu! — Ei bine, bune Dómné, sub ceriulu teu seninu O óra macar numai se nu pociu se me'nchinu?! —

X.

Vediu Somesiulu si Oltulu, Tornavele-amen-dóue
Si Muresiulu celu falnicu cum curgu de turburatu;
O curgeti fluvii linc si nu ve pesc vóue,
Căci trece-va furtun'a sub ceriulu innotatu.
Paditi a vóstre tiermuri, se nu esiti afara;
Ér' daca torentulu.... Vedé-ne-vom de tíera.
Si-aici in munte, Dómné, sub ceriulu teu seninu,
De dorulu tieriei mele eu nu pociu se me'nchinu.

XI.

Durere am in sufletu, candu vediu eu neunire
La Jiuu, la Oltu, la Muresiu, la Crisiu si la Siretu;
O frati, aveti cu totii o songura iubire:
Căci demonii lucréza perit'a in secretu.
Lasá-vom se profite misicii, ce-a loru tíera,
Ar dá-o pentru auru....? O ce viétia-amara!
Eu Dómné, si aicia sub ceriulu teu seninu,

Me totu casnescu, dar' nu pociu, la tine se me'nchinu.

XII.

Voi umbre glorióse, esiti adi din morminte,
Eroi ai tieriei mele: Stefanu, Mihaiu, Corvinu;
Căci dór' presentia vóstra aduce-ne-or a minte
De glori'a strabuna, la care me inchinu.
Ai vostri fii acum'a, ei suferu, vegetéza;
Căci fiii peritiunei se-i pérdia complotéza.
Dieu, Dómné, di si nópte, aici sub ceriu seninu,
Durerea me consuma, si nu pociu se me'nchinu.

XIII.

Romani din patru unghiuri, d'o mama si d'unu sange!
Pe peptulu scumpei Patriive juru se incetati
Din lupte de partide; si'ncepeti a ve stringe
In jurulu mamei vóstre uniti ca niscé frati.
Vedeti că ne-amenintia a nóstra cutropire,
A nóstra neunire ne duce la perire!
O Dómné, Dómné sante, sub ceriulu teu seninu
Asiu vrea, dar . . . cum se póte, la tine se me'nchinu?!

XIV.

A mea viétia sbóra, mormentulu mi-e aprópe;

Curendu . . . si eu voiu trece la tronulu celu divinu;

Si-asiu vrea ca mai'nainte d'a fi se me ingrópe
Se-mi vediu tíer'a unita din margini la Eussinu.
Romani! Acést'a-i tíer'a, a vóstra mostenire,
De voi depinde-acum'a: cadere séu marire.
Atunci numai, o Dómné, sub ceriulu teu seninu
Potere-asiu e'umilintia la tine se me'nchinu.

XV.

O scumpa Romania, a mea frumósa tíera!
Tramite bunu-ti geniu la fiii tei iubiti;
Unire se li'nspire, si mari se fie éra
Ca'n patri'a strabuna — se fie fericitu.
Romani, din ori-ce parte! Goniti reulu afara
De vreti se faceti mare a vóstra scumpa tíera.
O Dómné pre putinte, sub scutul Teu divinu,
Romanii, si-punu speranti'a, si Tie se inchinu! —

Ploiesci 1 iuniu 1867.

Z. A.*)

*) Că nu s'a publicatu delocu cum ni-a sositu, ceremu scusa celebrulu poetu că nu poteamu intrerumpe repórtéle de la Orade. Fie ca acésta voce romana se patrunda tóte pepturile romane, se faca a incetá partitele cari neaggescu elementulu romanu si din colu si din coéi de Carpati, se ne faca pretotindene a lucrá pentru natiunalitate. Red.

Órele de recreatiune

de

Ludovicu Gulociardini.

(a vedé nr. 68.)

Indrasnéla la timpulu si loculu seu ajuta multu.

Unu corsaru (piratu, telhariu pre mare) fiindu prinsu si adusu nainte lui Alessandru celu Marc, acést'a l'intrebá pentru care causa fu elu asié de indrasnetiu de a telhari pro mare si a o neliniscí. Pentru folosulu meu (respunse corsarulu) cum faci si tu Domnule. Dar pentru că io facu acést'a-numai cu o barca, me numescu corsaru; si tu pentru că o faci cu o armata, te numescu rege. Atu caruia respunsi indrasnetiu placú atata lui Alessandru, catu delocu lu fece liberu.

Consciintia inimei zadarnicesce loviturile ursitei si ale ómeniloru.

Dice Seneca, că ori-unde se se ascunda omulu, lu va gasi ursit'a si reutatea ómeniloru, si pentru acea inim'a trebuie se se retraga in neinvins'a fortaréti (cetatiua) a constanticiale, unde despretiundu tóte lucrurile ómenesci, i vor cadé la picióre dardele (sagetile) nenorocirei si a ómeniloru, fora a-i face veri-o

aba diplomatica centrale, si acést'a pentru ungari'a e cea magiara?

Consecariulu naturale alu acestui principiu ar fi, ca natiunalitatile au de si aduce la valóre interesele loru natiunali a casa, in municipie. Bine e, si cu acést'a ne amu indestulí — deocamdata. In intielesulu acestui proieptu, neci candu.

Comunitatile, municipiele au de a si-statorí limb'a loru oficiosa prin majoritate absoluta. Cse cine nu scie, cumu se facu de multe ori majoritatile celea maestrite, incepundu de diosu la comun'a cea mai neinsemnata pana susu dieta? Apoi da se mai lasamu; principiuulu majoritatiei teoretice luat, este pceis, este óra unieu acceptaveru in o sistema constitutionala bine intocmita. Inse cine ne asigura re noi despre ace'a ca isvorulu de unde va isucni fetulu sistemei municipali, va fi asiá chiar si lamuritu, ca de acolo se ni curga numai apa limpede, libera de ori ce lutu si nappu? ca se fie prevenitu ori ce abusu? Cine ne va asecurá pre noi, ca natiunalitatile si in celea municipie, unde cu numerulu poporului se afla in o majoritate preponderanta, prin urmand'a noua organizare nu voru fi eludate ast-feliu, ca se nu póta dispune, chiar cum ar trebui, cu o majoritate absoluta? Si apoi legii ise va siede bine pre chartia, ér in viét'a practica ce o mance óior'a. — Séu dóra n'avemu noi dreptu de a predicá astfeliu de ingrigiri si scrupule? O Dóme! Cautati la Comitatu Aradului, la alu Temisioarei si in din'a de astadi unde romanii se afla in o majoritate precumpantóre, si spuneti, cumu sunt ei reprezentati in comitetelu comitatense? Cautati la maestriile magiarilor din comitatulu nostru, cari desí n'au fostu in stare a intrece cu numerulu pre romanii in comitatu, inse au fostu in stare a-si inmultí, in contra cuvontulu si intielesulu chiar a legii, alegatorii sei in cecurilo alegatóre de ablegatu.

Dar apoi ce se mai dicemu despre acele comitate, in cari romanii cu neromanii stau plus minus in proportiune egala? Ce se dicemu despre Comitatele Biorului, a Satumarelui, a Maramuresiului? Cumu si in ce tipu si voru poté romanii din aceste Comitace realisá dorintiele, asigurá drepturile sale natiunali in intielesulu proieptulu cestianatu?

Curiosu lucrul Proieptulu purcede din principiuulu egalei indreptari a natiunalitatiloru, pre care lu restringe numai intr'atata, in catu ar pretinde unitatea politica, si integritatea tieriei. Apoi pre acést'a cale se dimite cu privire la individi pana si la minutii; (p. e. ca artistii comunali suntu datori in referintiele loru cu locuriu singurateci a se folosi de limb'a acestora §. 4 — asiá daca ar fi numai unu magiaru ori némtiu, ori serbu in comuna antistele romanu e detoriu a vorbi in limb'a acestuia) cu privire la minoritati pana la o precautiune catu de esagerata (p. e. ca Protocólele in comune si municipie-afara de limb'a magiara pentru ca in ast'a de necesse trebeu se se duca ori care va fi limb'a oficiosa — se se póte si in limb'a minoritatiei, daca 1/3 parte din voturi ar postí asiá); ér cu privire la insasi mass'a natiunalitatiloru e vacilante, necedecisu, espusu schimbariloru si nedreptatiloru

proveniende de la o majoritate eventuala for-tiata ori maestrita.

Noi cutediamu se intrebamu, — punendu-ne adeca totu pre bas'a municipalitatiloru — ca: óre in catu s'ar periclitá unitatea politica a tierii, séu integritatea ei, séu uniformitatea in guvernare etc., daca legea ar prescrie detiermuritu, ca unde se afla unu poporu in o majoritate precumpantóre, acolo limb'a aceluasi poporu eo ipso se fie oficiosa? pentruca ce e de lipsa a formá a majoritate noua candu majoritatea adevrata e degiá gata? — Ore in catu s'ar periclitá unitatea, integritatea etc., daca acolo unde diversele natiuni suntu in numeru cam asemenea (Bihoru, Satumare, Maramuresiu etc.) s'ar face o arondare noua de comitate, fiindu acést'a unu expedientu spre a se incungiurá ori ce conflictu intre diversele natiunalitati? si fiindu uniu midilocu aptu si cuviintiosu ca pre temeulu vietii municipali se se indestulésca natiunalitatile? E cunoscutu ca tóte comitatele din Ungari'a betranu cari se marginescu cu Transilvania in partea loru de catra frontiera suntu locuite de romanii in unu numeru precumpantoriu; arondarile s'ar poté eferuá fórtu usioru, si prin aceste ar deveni fie care natiunalitate in posesiunea contingentulu seu in cea mai mare parte curatu si limpede. In legile Ungariei nu e ceva lucru nou o astfeliu de impartire séu impreunare de comitate, pentru ca „salus reipublicae suprema lex esto“, si salutea statulu depinde de la indestulirea locuitoriloru, de la impacarea spiriteloru.

Nu veimu a ne lasá la o critica mai detaiata a proieptulu cestianatu, marcar ca amu avé substratu de ajunsu, intre altele si dispuneriile pentru limb'a oficiosa a jurisdictiuniloru besericesci, a judetieloru civile etc. de astadata se ni ajunga aceste observatiuni generali, si oftamu numai din anima; se dee Ddieu ca diet'a consiedindu de nou, se fie mai conscientiosa mai liberala si mai adencu patrudintória in deslegarea acesteii intrebări momentóse, decatu comisiunea respetiva. Midilóce paliative nu, ci numai o cura catu se póte mai radicala e in stare a vindecá reulu. —

Pesta in 5 iuliu n. —

(z) Candu am atinsu in corespundintia mea de alaltieri, publicata in nrulu de adi alu Albinei, de ceva scandalu intemplat, fora inse alu descrie anumitu, ba esprimendu-mi temerea, nu cumva se-lu publice, comenteze si exploateze contrarii nostri in compromisiunea nostra, atuncia — marturisescu, ca nici a min-te nu mi au venitu *demustratiunile natiunali*, pre cari le descrie „Pesti Hirlap“ in nrulu seu de ieri si „Magyar ujság“ in nrulu seu de adi, si despre cari se dice ca s'ar fi executatu domineca sér'a in paduriti' orasiului, intre pahare prin unii barbati ai nostri de aici si din Romania, in presintia si societatea a vr'o 25 de studinti romani de la universitate, radicandu-se in publicu toaste infocate si bombastice pentru impreunarea — cu ori-ce pretiu a tuturor Romaniloru adeca pentru strigó'a de Daco-Romania. Acést'a demustratiune, macar de s'ar fi intemplat ea intr'adeveru in form'a si cu modalitatea atatu de óbla si batatória la

oohi, precum ni-o descriu foile amintite, ce inse a-i nostri pre cari i-am potutu grai dintre cei-ce au fest de fatia — néga, eu totusi n'asiu poté-o numi de catu — o fapta nesocotita, o spumegare a inimeloru tenere, infocate si superate. Astfelu de inflacarari, mai alesu in impregiurari abnorme ca cele de fatia, sunt pre naturali la tenerime, éra barbati seriosi si binovoitori sciu se le priedpa si se le scuse. Ce totusi cauta se ne dóra si se ne supere la acestu incidinte — ori-cum se fie fostu elu, e ca prin reporturile susu citate totu odiulu se descarea in capulu domnului deputatu Dr. Hodosiu, (Acum striga si foile nemtiesci de Viena. Red.) unu lucru care par' ca s'ar fi croitu asié din 'adinsu, si care e calificatu a servi de pretestu domniloru magiari, pentru ca se ne póta acusat de nelialsi si nepatriotici, se ne póta suspitiuná si cele mai legitime tendintie, se iee la góna publica si la sicane chiaru si in viét'a privata — si pre dlu Hodosiu si pre toti cei-ce tienu si lucra cu densulu in caus'a natiunale, prin urmare pre toti cei mai buni si zelosi barbati ai natiunei, impedecandu-le séu celu putienu ingreuiandu-le si mai multu aptivitatea — si altmintrelea grea si problematica, si despoindu natiunea si caus'a de aptivitatea si poterea deplina a spriginulu dóra chiaru candu va avé ea mai mare lipsa. Dupa parerea mea, cumpetulu bunu si inticleptiunea drépta nici candu nu sunt mai necesarie, decatu candu ne aflamu atacati si in periclu, precum suntemu cu natiunalitatea nostra tocmai in presinte. Altmintrelea domni autori ai intemplari — las' repunda ei pentru urmari! Ce inse me mai dóre si-mi sfasia inim'a e, ca — tare me temu si amu causa a me teme, cumca reportatoriulu séu denunciantele in foile magiare — e unulu din senulu nostru. Bage bine sé-m'a tenerii nostri, ca óre-cineva — pare-mi-se — abuseza de credulitatea loru si óre se nu fie observatu ei, ca sunt ómeni, cari intre romanii mari, sunt si mai mari, adeca in gura, — intre cei lasi, sunt moderati, — intre cei rei, si-batu jocu de causa, éra apoi totu mereu pandescu la usile barbatiloru regimulu si fréca pragurile ómeniloru de influentia, speséza multu si pana-e lumea sunt in lipsa de bani. Ei sunt platiti anume pentru a semená discordia intre fratri si a compromite pre toti fiii natiunei. Bagati sé-m'a bine! — Eu numai de siepte septemanzí de díle, de candu me afli aici, aflatu lucruri si date — scandalotóric; mai am a le intregi, si apoi de-mi vor permite impregiurari, le voui insirá, comentá si publicá intr'o brosiura, pentru ca fiii cei onesti ai amatei natiuni se cunósca ascunsele curse ale dusimaniloru si se se scie ferí de ele.

Brasiovu 20 iuniu 1867.

Dati-mi voia, Domnule Redactoru, se facu a se cunósce si prin prè pretiuitulu d-vóstre diuaru actulu de alegere de alu treile parochu la biseric'a Santulu Nicolae de aici, sevarsitu in 11 iuniu in acecasi Santa biseric'a. Loculu acést'a, vacantu acum mai bine de doi ani, credeau multi, ca nu se va mai ocupá, pentru cause, cari eu de astadata le lasu neatinse. Inse intre ómenii nostri au fostu multi, cari au voitu se se tiena obiceiulu vechiu, si acia, spri-

giniti si invitati de altii, facura de se escrie concursu, in urm'a caruia se si presentara 5 aspiranti: d. Andronicu Androne vechiu profesoru la scólele normale de aici, d. Ivanu Pascu parochu in Sacele, d. Ivanu Popea suplentu de profesoru la gimnasiulu de aici, d. Visarionu Romanu fostu invetiatoriu si directoru la scólele din Resinari, si d. Chirilu Fulea invetiatoriu in Toplit'a. Aspirantii acestia, avendu toti documinte corespunditóric conditiuniloru din concursu, s'au luat totu in candidatiune, si acést'a a datu in fine urmatoriulu resultat: dintre cei 189 votanti de fatia s'au aratatu 1 pentru Romanu, 12 pentru Pascu, 28 pentru Popea, si majoritatea absoluta adeca 148 pentru Androne. Cestu din urma, omu cu destule merite pentru scóla si de altmintrea bine vedutu in Brasiovu, éra securu de reesire pentru ca majoritatea precumpantória a crestiniiloru de la biseric'a Santulu Nicolae au fostu si este si astadi pe fatia pentru densulu. Remane acum se aseptamu hotarirea finale, áce va urmá asup'a candidatiunei acesteia din partea maritulu Consistoriu metropolitanu.

Cu ceea ce amu espusu in linielu de pana aci asup'a sujetulu meu, poteamu, domnule Redactoru, se terminu, si eu si voiamu se terminu; cáci nu aveamu de cugetu se me lasu la alte detaiuri. Dar tocma acum mi veni in mana „Tel.rom“ nr. 49, in care inca se descrie actulu amintitu cu unu micu comentariu; deci nu potu se intrelasu ocaziunea acést'a fora de a face unele reflessinni. D. corespundinte alu Telegrafulu dice, ca dsa si altii ca dsa sunt convinsi, ca la ocuparea postulu pentru care s'a facutu candidatiune, la loculu competent (la consistoriu), se va luá in drépta consideratiune si in matura cumpanire nu numai cuantitatea, ci si cualitatea voturiloru. Si apoi acelu domnu se pare a sustiené, ca numai dsa si cei cu dsa, cari au votatu pentru Popea, facu pre ómenii cugetatori, facu pre inteligintia crestiniiloru de la biseric'a Santulu Nicolae, prin urmare numai voturile loru au calitatea de a fi respectate éra cele lalte, desí facu majoritatea absoluta, se potu ignorá, pentru ca n'au esitu de la inteligenti. Dca d. scriitoriu la Telegrafu, esprimendu-se mai lamuritu, ar aprotiá lucrulu astfeliu, apoi dsa si consotii dsale s'ar aratá in adeveru prè multu straini de ceea ce numimu modestia, si dreptate. Si o ast-feliu de apretiare nu ar face, de securu, onóre nici inteligentiei loru. Dar se mergemu putinu si mai aprópe de d-loru si se-i intrebamu: *daca voturile nu au se cumpenésca, pentru ce s'al'asatuse voteze si ei?* — Mie mi vine se crediu, ca multele laude si recomandari, ce s'au facutu despre omulu d-loru, si inainte de candidatiune si sub decurgerea aceleia, s'au facutu pentru ca se i se castige aceluia totu acelea voturi, pe cari acuma d-loru, fiind ca nu le-au potutu castigá, le-aru intunecá *daca s'ar poté*. Dar d. corespundinte alu Telegrafulu si consotii dsale se ni mai permita inca o intrebare: cum d-loru, cari pretindu a representá inteligintia si progresulu, nu au disu nemica mai antiertiu la unu actude alegere si mai insemnatu ca celu despre care vorbimu, candu pentru intarirea aceluia au trebuitu se se adune, precum s'au si adunatu, subscriptiuni de pre ulitia si de pre unde s'a potutu, de la totu felulu de ómeni? — *Daca*

vatemare. Si elegantisimulu nostru poetu Ludovicu Alamanni dise in asta privintia: Omulu seracu nu s'ajuta mergendu departe scl.

Ómenii intiepti sciu raspunde la veri-ce intrebare grea.

Talate Milesiulu, unulu de cei siepte intiepti ai Greciei, fiindu intrebatu ce este mai vechiu de catu tóte, raspunde: Ddieu, pentru ca elu fu purure. Ce e mai frumosu? lumea, dise elu, pentru ca e fapstur'a lui Ddieu. Ce e mai cuprindiatoriu? loculu (spatiulu) pentru ca cuprinde ori-ce altu lucru. Ce e mai comod? sperantia, pentru ca perdiendu ori-ce altu bine, acést'a remane purure. Ce e mai bunu? virtutea, pentru ca fora ea nu se póte dico ca ceva e bunu. Ce e mai rapedu? Minteá omulu, pentru ca in unu momentu (clipita) ea fuge preste tóta lumea. Ce e mai tare? necesitatea, pentru ca intreco ori-ce accidinte. Ce e mai lesne? a dá suatu altuia. Ce e mai anevoia? a se cunósce pre sine insusi. Ce e mai inticleptu? timpulu (dise elu) pentru ca tóte le ajunge (descopere, invétia.)

Trebeu stimata mai multu libertatea cu multe suferintie, de catu servitutea cu multe comoditati.

Cancle intalnindu - lu pre Leu dise: unde curi, tu serace flamendule, prin aceste paduri si pre aceste potice? privesce-me unu picu pre mine care servescu, catu sum de grasu si verde. Inse Leulu urindu-lu raspunde: Dca tu, nebunule, ai pantece mare, ai si catena (lantiu), deci servesce tu cane catu poti, pentru ca io leu fiindu, nu potu, neci vreu.

Catu de lesne se satura animalele fora precepere, si catu sunt ómenii de nesatiosi.

Indatiná Seneca a dice asié: taurulu intr'o fenatia mica se multiamesce, una padura ajunge de pasentu multoru elefanti; dar omulu pentru ambitiunea si poft'a sa nu se póte saturá neci cu pamentulu totu, neci cu marea la olalta.

Anevoia poti indemná cu cuvinte, candu faptele areta contrariulu.

Unulu care nu fusese neci-candu insuratu, indemná pre filosofulu Epictetu ca se se insóre, dicendu ca acést'a nu numai se cuvine filosofiloru, dar e si justu si necesariu. Da-mi deci (dise Epictetu) un'a dintre fetele tale.

Trei feliuri de persecutiuni principali sunt intre ómeni.

Archiepiscopulu de Florentia dise cardinalulu Alessandrinu ca omulu in acést'a lume n'are de catu avuti'a séu vestmentulu si corpulu. Vestmentulu e chinuitu de avocati, corpulu de medici. Si de aceea, raspunde cardinalulu, vei vedé putieni avocati cari se se certe, si putieni medici cari se folosésca medicina.

Esemplu de a capeté audiintia si otarire de la avocati.

Unu tieranu fiindu implicatu intr'unu procesu, merse a gasi pre unu avocatulu, amicu alu seu, dar avocatulu fece a i se spune ca e ocupatu, si ca se vina alta data. Tieranulu incredintiandu-se amicitiei lui, returná de mai multe ori, totusi nu fu priimitu, deci si-schimbá portarea si luandu unu mnelu se duse cu elu la avocatulu, carele audindu mnelulu sbierandu, delocu i dede intrare si apoi otarire. Dupa acést'a tieranulu intorendu-se catra mnelu dise: io te lasu sotiule si-ti multiamescu de otarirea buna ce m'ai facutu se amu.

Artea insielata de arte.

Corace promise lui Sofiu a-lu invetiá re-

torie'a, si Sofiu promise a-i raspunde salariu dupa ce lu va fi invetiatu. Dar dupa ce invetiase n'a voitu se platésca, deci Corace lu chiamá la lege. Sofiu incredintiandu-se in artea sofistica, l'intrebá ca in ce consiste retorie'a, éra Corace raspunde ca consiste in a convingere (persuadere). Deci, dice Sofiu, *daca io voui convinge pre judecatori ca nu-ti detorescu nemica, atunci nu-ti voui platí pentru ca voui fi dobanditu procesulu, éra dca nu-i voui convinge, atunci nu-ti voui platí pentru ca n'am invetiatu a convingere, — de aceea va fi mai bine se-ti retragi procesulu.* Corace inse, care scia mai multu de catu elu, intorse argumentulu lui in acestu modu, si dise: *chiar dca tu vei convinge pre judecatori, mi vei platí pentru ca ai invetiatu a convinge, éra dca tu nu-i vei poté convinge, mi vei platí pentru ca voi perde procesulu; asié dca in ori-ce modu trebeu se-mi platesci.*

Adese defaimi pre altulu pentru calitatea ce si in noi se gasesce.

Unu Racu certá aspru pre fiulu seu dicendu-i ca nu scie umblá, si ca mergendu tórna inderetru. Pentru ce superandu-se fiulu, dise: *tata! dta vorbesci casí unu racu ce arg dóue gure, mergi dta nainte si io te voui urmá.*

d-loru s'ar incumeta se afirma, ca urmare la actulu de atunci au fostu mai corecta, si ca urmare aceea a fostu mai calificata de a sustiene concordia intre crestini si de a ridica vedita bisericea in afara, de cum fu urmare la candidatura din 11 iunie a. c. — atunci li s'ar poté dice d-loru cu totu dreptulu, ca au se mai invetie inca mores! —

Romania.

Carol I.

Din gratia lui Dumnezeu si prin vointia nationala, Domnu alu Romanilor,

La toti de facia si viitori sanetate.

Asupra raportului ministrului nostru secretaru de Statu la departamentul instructiunii publice si a cultelor, sub nr. 4980;

Avendu in vedere regulamentul pentru formarea societatei literare romane;

Apretiandu recomandarea ce ni se face; Am decretatu si decretamu:

Art. I. Sunt numiti membri ai societatei literare romane, pentru cultura limbii, spre complectarea numerului de membri preveduti de regulamente;

Din Romania de peste Milcovu.

D. V. Alessandri.

D. C. Negruzzi.

D. V. Alessandrescu Urechia.

Din Romania de dincoace de Milcovu.

D. I. Eliade Radulescu.

D. A. Trib. Laurianu.

D. C. A. Rosetti.

D. I. C. Massimu.

D. Gonata, din Besarabia, in locul cavalerului Stamate, incetatu din vietia.

Art. II si celu din urma. Ministrulu nostru secretaru de Statu la departamentul instructiunii publice si alu cultelor, este insarcinatu cu esecutarea decretului de facia.

Datu in Bueuresci, la 2 iunie 1867.

Carol.

Domnule Redactoru! Aibi bunatate si mi-fa sireloru urmatore puocinelu locu in diariulu „Albina”, ce lu redigi.

„Majoritatea junimei studiose din Viena” in Replica sa publicata in nr. de ieri, 3 iuliu a. c. alu „Albinei”, inconsta principiulu moralei „Nemo praesummendus malus donec probetur”, mi-face imputarca in respectu moralu destulu de grea, cumca eu, anuciandu in „Sionulu r.” tramitarea adresei celoru 38 de studinti rom. de la universitatea Vienei catra corifeulu anteluptatoriu nationalu d. G. Baritiu, m'asi fi facutu ca nu cunosc acuratu numerulu adresistiloru, dicundu, ca adresa laudata este subserisa de „vreo 50” de teneri.

Eu am mai fostu dechiaratu odata in foia, ce o redactezu, si dechiaru prin aceste denou, cumca eu prin acelea cuvintiele am intielesu (si eram in buna credintia, ca dupa usulu limbii asiderea va intielege fie-cine) numai unu numeru aprosimativu de 50. Mie nici prin minte nu mi-a trecut, ca cineva in acea scurta notitia si respective in acele doue cuvinte pre catu de nevinovate pre atatu de respicate se vrea a gasi nodu in papura si a calari pre ele pana la gratia. De poteam eu presci acest'a atunci pentru tota lumea nu lipsiam a compune acea notitia estmodu: Adresa, prin carea junii tramitatori pre sine s'au onoratu, mi se spune ca e subserisa de 48 si eventualmente va fi subserisa de 50 de insi; — caoi. adeca pre candu feci io acea notitia, la adresa punenda deja pre posta se mai asteptau inca subscripitiunile domniloru studinti H. si C., cari apoi in fapta s'au si intardiadu de la subseriere. Dreptce chiaru de puneam eu simpleminte numerulu rotundu de 50, inca n'asi fi comis peccatu de morde, fiindu in fapta 50 de tramitatori; cu atatu mai pucinu era dara vreunu temei plausibilu, de a se acatia de vorbele „vreo 50” ca scaiulu de oia. Deunde urmaza, cumca domni 24 de contra-adresisti mai tare se acusa de catu se escusa, candu si-cauta refugiu la invinuiru luate din serinu si fara picu de temei, cumu e si prefactoria, cu carea dupa mic'a acea notitia nici unu omu cu judecata drepta nu me va poté invinuf. —

Ca fostu alumnulu si de presinte superioru in seminariulu gr. cat. centr. de la s. Barbar'a nu potu se nu indreptu cu o cale si acea asertione gresita din Replica memorata, ca „d.

stud. G. Rusu ar fi sustienutu cu mancare din partea seminariului gr. c. centr.” si „d. L. Simonescu s'ar bucura de aseminea favoru din partea seminariului, ca d. Rusu”, si ca acest'a binefacere s'ar seversu cu scopu, ca „cineva pentru unu tipau capetatu din gratia si prisosintia seminariului se si-venda convingerea si interesele cele mai sacre, scl.”

Adeverulu e, ca neducundu rectoratulu atinsului institutu regia casei, ci fiindu ast'a esarendata, seminariulu insu-si nu e in stare a sustiene pre nimene, afara de semenaristi. Dara clericii romani, misicati de iubire crestinesca si fratieasca catra compatriotii lor de mai multi ani incoco se indatina a se pune „per turnum” cate doi la-olalta, impartindu una portiune din mancarile depre din'a aceea intre sine, pentru-ca a dou'a portiune se o pota da intr'ega cutarui studinte romanu din cei mai fara midilooce, ajutorandu astfelu in fie-care anu cate doi trei teneri romani depre la celea lalte facultati. Era intre acestia stipendiulu multu-meritatei si ilustrei familie Mocioni d. L. Simonescu nu este si n'a fostu niciodata nici macaru una di, ca n'a avutu lipsa. Nice au seversitu seu severiescu numiti clerici gr. c. acea fapta cu intentiunea, de a cumpari printr' ins'a convingerea cuiva, fie religioasa, fie politica; ci binefacerea lor a porcesu din acelu indemn curatu, ca sincer'a lor iubire crestina si patriotica-romanesca catra fratii colegi de unu sange si de o mama se si-o demustre si in fapta, er nu numai prin cordiala intempinare si conversatiune, decate ori domnii esternisti au bunetatea de a cerceta in seminariu. Clericii din vorba, decorati in Replica cu epitetulu de „amici ai iesutiloru”, n'au intrebatu vreodata, ore e cutare teneru rom. gr. or., ori gr. cat.? e bucovinenu, ori banatianu, ori ardelenu, seu ungherenu? ci numai, ore e cutarele intr' adeveru studinte romanu si aieva lipsitu? Deaci s'a si templatu, de intre ajutorati au fostu uncori cate doi gr. res., si numai unu gr. unitu.

Ca prin trecatu insemnu, cumca acestea visite s'au templatu totdeun'a si se templa numai in tempulu liberu, concosu spreacesta prin legile domestice, si anume mai cu sema domineca si in serbatori dupa s. liturgia, seu uncori pre tempu mai scurtu si atunci, candu ore-care romanu petrecatoriu in Viena doresce a-si imprumutu vreo carte romanesc'a din biblioteca teologiloru. Cu atari ocaziuni apoi nu numai studintii si alti barbati romani nenumerati, de totu rangulu si de tota pusetiunea si confesiunea, ma chiaru si dintre domni, cari compunu „majoritatea” contra-adresistiloru, mai multi avura condescindintia, de a visita pre locuitorii acestoru „cuiburi ale intunerecului”, cumu intituleza dd. contra-adresisti seminariulu nostru. Orice visite apoi, era desclinitu cele din domineci si serbatori ca mai numerose, au fostu — precum dd. replicanti bine sciu — si suntu inspectiunate de superioratu si respective de subserisulu. Prin urmare aici nu s'a potutu „plasmui” nici o „fapta de a intunerecului”, si acest'a expresiune a Replica, ca pre o denuntiare tendintiosa si pureasa in casulu celu mai bunu din nesocotintia, subserisulu spera, ca cu elu impreuna totu romanulu binesentitoriu o va respinge cu indignatiune.

Eca, onorate lectoru alu „Albinei”, a-cestia suntu iesutili romani, acest'a „scopulu lor si midilooce degradatorie si condamnare” aceste fapte si „intentionilo lor cele confesionali”. Din aceste pucine aieptari te vei poté orientá de ajunsu despre mesura adeverulu si evitatei toturoru celorlalte descarcature, ce se mai facu in Replica asupra seminariului gr. c. centr. de la s. Barbar'a, si mi-voi scusa intrebarea: ore la o atare explicatiune, ca cea din Replica, ba la o atare intortocare a cuventelor celoru mai simple si mai chitare si a faptelor celoru mai umane, nu s'ar poté cu totu dreptulu aplicá poesior'a „Albin'a si paingenu-lu” publicata in nru. 13 a. c. alu „Sionului romanescu”?)

Vien'a, 4 iuliu 1867.

Dr. Gregoriu Silasi, m/p.
redactorulu „Sionului r.” si prefectu
de stud. in semin. gr. c. centr.

*) Mai nante de ce aparusera albinele pre Sionulu Domnului, noi respinesemu replica adresistiloru, ca se incurajam urmarile de astadi. Dar „Concordia” si adresisti n'au lasatu caus'a intr'atata. Acolo dar e si responsabilitatea morala. Red.

VARIETATI.

= *Procese de presa.* „Albina” au avutu ascultarile prime in doue cause. Cea mai voluminoasa e din partea Esc. Sale episcopului Hakmann pentru nrii 15, 35, 43, 44.

= *Sud-Ost.* Sub numele acest'a si-recomanda cunoscutulu poetu talentatu si literatulu Ludovicu Adolfu Staufe-Simigenovici din Brasiovu unu opu, carele tracteza despre istoriore (naratiuni) privitorie la istoria si vietia poporului romanu. Amintitulu poetu si literatulu e cunoscutu inca prin traducerile sale ale poetiloru romani („Romanische Poeten”), care au esitu la lumina acum'a doi ani. „Tel. Rom.”

= *Erasi trecerea Esc. Sale Siaguna prin Orade.* Unu domnu ni-a scrisu ca unu preotu a fostu infruntatu pentru portulu seu, altu domnu ni-a insciintiatu ca n'a fostu nimene infruntatu. Celu de mai nainte acum denou afirma ca a fostu infruntatu, va urma de securu din cea lalta parte denegare denou. Si asié apoi se va continua fora de finitu. Noi nu potemu face investigatiune, deci rogamu pre amendoué partile se lase treb'a intr'atata, ca cu o cestiune ca acest'a nu avemu placerea a ocupa multu locu.

= *Din Secusiciu* avemu o lunga indreptare. In nr. 37 s'a fostu disu ca s'a tienutu acolo parastasu pentru Giorgiu Popa, precum ni s'a fostu scrisu. Totu de acolo s'a demintitu apoi tienerea parastasului, dicendu ca desi n'au fostu contra tienerei, totusi nu s'au tienutu. Dar in nr. 46 denou ni s'a scrisu ca s'a tienutu, spunendu si nisec lucruri neplacute pentru unu domnu preotu. Acum erasi primimu cumca parastasulu nu s'a tienutu, si ca lucrurile spuse despre preotulu M. M. in nr. 46 sunt scorniture. Indreptarea acest'a parte e pre lunga, parte trage persone noue la critica, deci n'o producemu intr'ega, dederamu totusi in estrasu satisfacere si acestei parti, totodata ceremu iertarea dloru Seuscianu daca de asta cauza nu ne vom mai ocupa, o lasamu nedecisa, acceptati pana ve veti intalni cu repausatulu G. Popa, numai elu vi va sci spune apriatu daca ati tienutu parastasu seu nu. Observamu cu dorere ca intre romanii din acea comunitate nu domnesce contielegere, neoi chiar in catu privesce averea bisericea. Astfelu mai multe cercustantie ne siliescu ca in venitoriu se nu primimu corespundintie din acea comuna, privitorie la causele comune, pana ce intre romanii de acolo nu va reveni spiritulu de pace si buna intielegere.

= *Cium'a de vite* domnesce in cinci comune din comitatele Biharea si Bichisiu.

= *De comandante in Zagrabia* e denumitu locutienintele de marosialu baronu Gablenu.

= *Sultanulu* in Paris, precum se sorie de acolo, pare uimitu de ceea ce vede. Agramadesce cu laude datinele europene pana si libertatile si toaletele femeiloru. Principele Napoleonu clironomulu i-a facutu o vediuca ce a duratu mai o ora, M. Sa turcesca i-a retornat'o cu multa placere. Sultanulu nu scie francesce, si acest'a lu cam necagesce. A primitu visitele diferiteloru corporatiuni, dar fatia lui pare indiferinta, ceea ce francii si-splica ca Sultanulu semena tote a visu, cum ar fi cadiutu in o lume noua. La visitele mai mari e numai Fuad-Pasi'a cu elu, care i splica pe turca ce vorbescu francii. Sultanulu a datu audiintia si lui Mustafa Fazyl, capulu partitei reformatorie din Turcia, care acum e emigrantu.

= *Principele de Muntenegru* a trecut prin Venetia mergendu la espusetiunea universala de Paris. L'insotiesce femeia si trei demnitari ai statului seu.

= *Cuza-Voda* a cerutu permissiune a intrá in Romania pentru a se asedia la proprietatea sa ca cetatianu. Ministeriulu actuale — precum intielegemu din „Tr. C.” — n'a datu inouviintare. Dónn'a Elena e in Romania.

= *Iosifu Hoszu* e denumitu de consiliariu de sectiune in ministeriulu interneloru din Buda-Pesta.

= *Ludovicu Baththyanyi* fostulu ministru presedinte alu Ungariei in 1848, mai apoi judecatu la morde, va fi acum — dupa propunerea lui „Pesti Napló” — inmormentatu cu solenitate. Asié se crede a dá liniscire veduvei si natiunea magiara si-va areta tributulu de recunoscintia.

= *Sultanulu* va merge de la Paris la Londra, apoi la Viena. Aici va petrece — se dice — incognito.

Concursa.

I.

Pentru intregirea statiunei vacante de vetiatiuri fetescu din comun'a gr. or. Aleusiu.

Cu acesta statiune sunt impreunate urmatoriele emoluminte anuale:

- a) in bani gat'a: lefa anuala de 105 fl. v.
- b) in naturale: 40 meti de grau; 50 pondi sare; 50 pondi de clisa; 12 1/2 pondi de lumina; 8 orgii de lemne si cortelu liberu.

Doritorii de a ocupa acestu postu de vetiatiuri vor ave a indiestra petitiunile lor concursuale, timbrate dupa cuviintia, cu estrasulu de botedi, cu atestatele despre absolvire cu sporiu bunu a cursulu pedagogicu, apoi de spre servitiulu de pana acum'a si portarea lor morala si politica, adresate catra venerabilulu Consistoriu gr. or. din Arad, si astfelu indiestrate a le trimite subserisulu, de la 1-ia publicare pana in 4 septemane.

Lipov'a, 14 iunie 1867.

II.

Pentru intregirea statiunei vacante de vetiatiuri pe clas'a II din opidulu gr. or. Lipov'a.

Cu acesta statiune sunt impreunate urmatoriele emoluminte anuale:

- a) in bani gat'a: lefa anuala de 262 fl. 50 cr. v. a.
- b) in naturale: 30 meti de grau; 14 orgii de lemne.

2 jugere de livada, 1/4 jugeru de gradina si cortelu liberu. Doritorii de a ocupa acestu postu de vetiatiuri vor ave a se areta in persona innaintea comunitatii dupa datina, cantandu in S. Biserica, si a indiestra petitiunile lor concursuale, timbrate dupa cuviintia, cu estrasulu de botedi, cu atestatele despre absolvirea cu sporiu bunu a cursulu pedagogicu, apoi de spre servitiulu de pana acum'a si portarea lor morala si politica, adresate catra venerabilulu Consistoriu gr. or. din Arad, si astfelu indiestrate a le trimite subserisulu pana la 1 august cal. vechiu a. c.

Lipov'a, 14 iunie 1867.

Ioanne Tieranu m/p.

[1-3] distr. prot. si inspect. scol.

Cursurile din 5 iuliu 1867 n. ser'a.

(dupa aretare oficiale.)

	bani	marf.
Imprumutele de stat:		
Cele cu 5% in val. austr.	55-70	55-80
„ „ contributiunali	60-50	60-70
„ „ noue in argint	90 —	90-25
Cele in argint d. 1865 (in 500 franci) ..	81-50	82 —
Cele nationali cu 5% (Jan.) ..	70-20	70-30
„ metalice cu 5% ..	60 —	60-20
„ „ maiu-nov.	61-80	62 —
„ „ 4 1/2% ..	52-50	53 —
„ „ 4% ..	46-50	47 —
„ „ 3% ..	36 —	36-50
Efecte de loteria:		
Sortile de stat din 1864 ..	77-80	78 —
„ „ „ 1860 1/2 in cele intregi ..	89 —	89-02
„ „ „ 1/2 separata ..	93 —	93-50
„ „ 4% din 1864 ..	78 —	78-50
„ „ din 1839, 1/2 ..	144 —	145 —
„ banciei de credit ..	126-50	126 —
„ societ. vapor. dunarene cu 4% ..	86 —	88 —
„ imprum. princip. Eszterházy a 40 fl. ..	90 —	93 —
„ „ Salm a 20 ..	31-50	32 —
„ „ cont. Palfy a 20 ..	25 —	26-50
„ „ princ. Clary a 20 ..	26-50	27 —
„ „ cont. St. Genois a 20 ..	22-50	23-50
„ „ princ. Windischgrätz a 20 ..	17 —	18 —
„ „ cont. Waldstein a 20 ..	21 —	22 —
„ „ Keglévich a 10 ..	12 —	12-50
Obligatiuni desarsarcitoare de pamentu:		
Cele din Ungaria ..	70-60	71 —
„ Banatul tem.	70 —	70-50
„ Bucovina ..	67-50	68 —
„ Transilvania ..	67-50	68 —
Actiuni:		
A bancii nationali ..	714 —	716 —
„ de credit ..	190-80	191 —
„ „ scont ..	625 —	628 —
„ „ anglo-austriace ..	109-50	109-75
A societatei vapor. dunar.	480 —	482 —
„ „ Lloydului ..	185 —	187 —
A drumului ferat de nord.	168-20	168-50
„ „ stat ..	228-30	228-50
„ „ „ apus (Elisabeth) ..	141-75	142-25
„ „ sud ..	190 —	190-50
„ „ „ langa Tisza ..	147 —	147 —
„ „ „ Lemberg-Czernowitz ..	175-50	176 —
Bani:		
Galbenii imperatesci ..	5-95	5-96
Napoleoni ori ..	10-03	10-04
Friedrichs'ori ..	10-45	10-55
Suverenii engl.	12-50	12-60
Imperialii rusesci ..	16-20	16-25
Argentulu ..	122-75	123-25